

Sygnatura akt III RC 388/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Inowrocławiu, III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Małgorzata Drogowska

Protokolant: stażysta Monika Kos

po rozpoznaniu w dniu 10 czerwca 2019 roku w Inowrocławiu

na rozprawie sprawy

z powództwa T. C.

przeciwko M. C.

o uchylenie alimentów

orzeka

1. uchyla obowiązek alimentacyjny powoda T. C. wobec pozwanego M. C. ustalony ostatnio wyrokiem Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 30 czerwca 2015 roku sygnatura akt III RC 213/15 z dniem 01 czerwca 2019 roku;
2. w pozostałej części powództwo oddala;
3. kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa.

sygn. akt: III RC 388/18

UZASADNIENIE

W dniu 28 sierpnia 2018 roku przed Sądem Rejonowym w Inowrocławiu zawisła sprawa z powództwa T. C. przeciwko M. C. o uchylenie alimentów ewentualnie o ich obniżenie orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 30 czerwca 2015 roku w sprawie III RC 213/15.

Powód swój pozew uzasadnił tym, że nigdy nie uchylał się od nałożonego obowiązku alimentacyjnego, jednak w 2017 roku zaczął chorować, usunięto mu krtań. Wskazał, iż pozwany jest osobą pełnoletnią, nie kontynuuje nauki i może się sam utrzymać. Jednocześnie powód wniósł o zwolnienie go od kosztów sądowych w całości.

Postanowieniem z dnia 04 września 2018 roku Sąd Rejonowy w Inowrocławiu zwolnił powoda od kosztów sądowych w ¼ części, w pozostałej części wiosek oddalił.

W odpowiedzi na pozew z dnia 09 października 2018 roku pozwany M. C. wniósł o oddalenie powództwa w całości. Stanowisko swoje uzasadnił tym, że powód uchylał się od obowiązku alimentacyjnego, prowadził niezdrowy tryb życia – palenie papierosów, nadużywanie alkoholu. Wskazał, iż w styczniu 2018 roku uległ wypadkowi, miał złamany kręgosłup i miednicę co nie pozwoliło mu ukończyć szkoły w normalnym trybie i kontynuuje naukę w Centrum (...) w T.. Dodatkowo podniósł, iż przed wypadkiem zdał wszystkie egzaminy zawodowe na profilu technik pojazdów samochodowych.

Na rozprawach strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska, nie doszło do zawarcia ugody.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwany M. C. jest synem K. C. i T. C.. Urodził się (...) w I.. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 30 czerwca 2015 roku, w sprawie III RC 213/15, podwyższone alimenty i zobowiązano powoda do płacenia alimentów na rzecz wówczas małoletniego pozwanego M. C. w kwocie 460,00 złotych miesięcznie.

dowód: 1. odpis skrócony aktu urodzenia pozwanego karta: 7;

2. wyrok karta: 30 w aktach sprawy III RC 213/15;

W dacie orzekania ostatnich alimentów powód T. C. pracował na umowę zlecenie, zarabiał 1.100,00 złotych miesięcznie. Mieszkał ze swoją matką, której dokładał do czynszu kwoty od 150,00 złotych do 200,00 złotych miesięcznie. Na swoje utrzymanie potrzebował kwoty około 400,00 złotych - na środki czystości, żywność, odzież, obuwie.

Natomiast w dacie orzeczenia obowiązujących alimentów pozwany M. C. miał 17 lat. Pozwany mieszkał z matką, która pracowała zawodowo i otrzymywała wynagrodzenie w wysokości 2.478,28 złotych. Pozwany był uczniem technikum.

Alimenty pierwszy raz zostały zasądzone gdy pozwany był w szkole podstawowej. Od pewnego czasu były ściągane w ramach prowadzonej egzekucji. Postępowanie egzekucyjne wszczęła matka pozwanego gdyż przez pewien czas nie otrzymywała alimentów. Na pierwszej rozprawie Sąd pouczył strony o możliwości wycofania egzekucji by zminimalizować koszty, co strony uczyniły. Powód wówczas nie miał już żadnego zadłużenia wobec syna. Taki stan jest do chwili obecnej.

dowód: 1. zaświadczenia komornika karta: 4, 31;

2. zeznania powoda T. C. karta: 78-79;

3. zeznania pozwanego M. C. karta: 79-80;

Powód T. C. ma 49 lat. Z zawodu jest mechanikiem maszyn rolniczych. Powód jest na rencie, która wynosi 1.979,00 złotych miesięcznie. Powód zamieszkuje z 82 letnią matką, która ma rentę po ojcu w wysokości 2.000,00 złotych. Powód przekazuje matce 250,00 złotych miesięcznie na opłacenie rachunków. Obiady je razem z matką, kolacje i śniadania powód robi sobie we własnym zakresie.

Powód choruje. W 2017 roku przeszedł operację onkologiczną krtani i strun głosowych. Powód przyjmuje na stałe leki na tarczycę i cholesterol, co cztery miesiące jeździ do lekarza onkologa w B..

Powód ma samochód. Kupił telewizor na raty, rata wynosi 100,00 złotych miesięcznie.

Oprócz pozwanego powód nie ma nikogo na utrzymaniu.

dowód: 1. decyzja ZUS karta: 5;

2. zaświadczenie lekarskie karta 6;

3. oświadczenie matki powoda A. C. karta 8;

4. zeznania świadka K. C. karta: 60v-61;

5. zeznania powoda T. C. karta 78-79;

6. zeznania pozwanego M. C. karta: 79-80;

Pozwany M. C. ma 21 lat. Z zawodu jest technikiem pojazdów samochodowych i elektromechanikiem pojazdów samochodowych. W czasie wszczęcia postępowania był uczniem Centrum (...) w T.. Koniec szkoły przewidziany był na czerwiec 2019 roku. Powód deklarował, że chce podejść do egzaminu maturalnego. W czasie procesu powód wyraził zgodę na wyznaczenie terminu rozprawy po egzaminach maturalnych by pozwolić pozwanemu na spokojne przystąpienie do matury. Pozwany nie podszedł do matury, zrezygnował ze szkoły. W dniu 10 czerwca 2019 roku, a więc w dacie wdania wyroku nie uczył się w żadnej szkole.

Pozwany w dniu 28 stycznia 2018 roku wracając ze Studniówki miał wypadek samochodowy. Nie został zabrany do szpitala, później zaczął się skarżyć na bóle kręgosłupa. W maju 2018 roku skorzystał z prywatnej porady ortopedy w I.. Później był już pod opieką ortopedy w T.. Wszystkie badania, wizyty lekarskie pozwany realizował prywatnie, gdyż, zdaniem pozwanego, w publicznej służbie zdrowia długo czeka się na wizytę u specjalisty.

Pozwany M. C. nie uczy się, nie ma orzeczenia o niepełnosprawności. Nie występował o rentę, nie podejmuje pracy, nie jest zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy.

Pozwany otrzymał pieniądze z odszkodowania po wypadku za zniszczony samochód.

Alimenty, które otrzymuje pozwany przeznacza na odzież, zakup obuwia. Na swoje utrzymanie potrzebuje 2.000,00 złotych miesięcznie wliczając w to wynajęcie mieszkania gdyż chce się usamodzielnąć. Matka pozwanego K. C. pracuje jako kierownik pociągu, otrzymuje wynagrodzenie w wysokości około 3.000,00 złotych.

Pozwany M. C. przez cały czas mieszkał z matką w części domku jednorodzinnego, który stanowi wyłączną własność K. C.. Koszty utrzymania mieszkania to prąd w wysokości 300,00 złotych co dwa miesiące, podatek od nieruchomości 250,00 złotych rocznie. W okresie zimowym potrzebne są 2 tony węgla, jedna tona kosztuje 900,00 złotych. Na pozostałe opłaty, tj. opłaty za wodę, abonament telewizyjny, telewizję cyfrową P. i multimedia przeznaczona jest kwota około 500,00 złotych miesięcznie.

Pozwany ma dziewczynę, która mieszka w T.. Pozwany nie posiada majątku.

dowód: 1. pisma matki pozwanego K. C. karta: 27-30;

2. zaświadczenie z (...) karta: 34;

3. świadectwa karta: 35- 37;

4. zaświadczenia lekarskie karta: 38, 43, 65-69;

5. faktury związane z utrzymaniem mieszkania karta: 39, 46-50;

5. zaświadczenie o zarobkach K. C. karta: 41;

6. faktura za wizytę lekarską i badania karta: 42, 70, 72-74;

7. faktury karta: 44-45, 77;

8. informacja ze szpitala karta: 63;

9. zeznania świadka K. C. karta 60v-61;

10. zeznania powoda T. C. karta 78-79;

11. zeznania pozwanego M. C. karta: 79-80;

Strony nie kontaktują się ze sobą osobiście, mają sporadycznie kontakt telefoniczny.

strony nie mają kontaktów

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań powoda T. C., pozwanego M. C., świadka K. C. oraz dokumentów znajdujących się w aktach sprawy i dokumentów znajdujących się w aktach sprawy tutejszego sądu o sygnaturze III RC 213/15, które nie były kwestionowane przez strony.

Zeznaniom powoda T. C. Sąd nadał walor wiarygodności w zakresie możliwości zarobkowych, stanu zdrowia. Powód jest osobą schorowaną, ma usuniętą krtań, porozumiewa się za pomocą modulatora głosu, mówienie wymaga od niego dużo wysiłku.

Zeznaniom pozwanego M. C. Sąd nadał walor wiarygodności w części. Pozwany zeznał, że nie uczy się i nie pracuje co jest prawdą. Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego, iż nie może odjąć pacy z uwagi na stan zdrowia, gdyż bolą go plecy. Pozwany nie podejmuje działań by podjąć jakąkolwiek pracę, z góry zakłada, że ból pleców mu przeszkodzi. Pozwany nie ma orzeczenia o niepełnosprawności, nie złożył nawet żadnego wniosku. Pozwany nie zarejestrował się jako osoba bezrobotna co wskazuje, iż nie czyni nic by podjąć pracę. Sąd również poddał w wątpliwość zeznania pozwanego w części miejsca zamieszkania gdyż i szkoła i lekarze, diagnostyka i zakupy wszystko odbywa się w T. o czym świadczą przedstawione dokumenty.

Świadek K. C. zeznała, iż powodem nie mieszkają od 3 lat, lecz nadal są małżeństwem. Wcześniej często się rozstawali. Opisała sytuację zdrowotną i finansową każdej ze stron. Gdy świadek zeznawała wówczas pozwany jeszcze uczył się w T..

Żądanie powoda T. C. o uchylenie obowiązku alimentacyjnego wobec pozwanego M. C. zasługuje na uwzględnienie.

Między stronami był spór co do istnienia przesłanek do uchylenia ewentualnie obniżenia obowiązku alimentacyjnego. W niniejszej sprawie znaczenie ma jednak głównie sytuacja pozwanego. Pozwany M. C. jest już osobą pełnoletnią i zdolną do samodzielnego utrzymania. Pozwany nie kontynuuje nauki, nie zarejestrował się jako osoba bezrobotna, nie podjął pracy.

Zgodnie z art. 138 k.r.o. strona może żądać zmiany umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego w przypadku zmiany stosunków, w tym głównie majątkowych. Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji lub istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie lub zwiększenie świadczeń alimentacyjnych stron.

Alimenty są rodzajem świadczeń polegającym na okresowym wypłacaniu środków pieniężnych osobie uprawnionej w celu zapewnienia jej środków utrzymania i wychowania. Udzielanie pomocy finansowej dziecku, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie oraz zaspokajanie jego potrzeb jest obowiązkiem obojga rodziców. Obowiązek ten zwany alimentacyjnym reguluje art. 133 § 1 k.r.o.. Rodzice mają obowiązek finansowego wspierania swoich dzieci do momentu ich usamodzielnienia się.

Szczególnym przykładem zmiany stosunków, w rozumieniu art. 138 k.r.o., jest wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego wobec dziecka wskutek osiągnięcia przezeń zdolności do samodzielnego utrzymywania się, co najczęściej łączy się z możliwością podjęcia pracy zarobkowej. Zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie samodzielnie się utrzymać chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie jego kosztów utrzymania i wychowania. W myśl § 2 tegoż przepisu poza wymienionym wyżej wypadkiem uprawnionym do świadczeń alimentacyjnych jest tylko ten kto znajduje się w niedostatku.

Potrzeby uprawnionego oraz możliwości zobowiązanego ulegają zmianie tym samym może ulegać zmianie wysokość alimentów. Dlatego w razie stosunków zarówno uprawniony jak i zobowiązany mogą żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków może prowadzić do uchylenia obowiązku alimentacyjnego bądź do podwyższenia lub obniżenia alimentów.

Analiza dowodowa wskazuje, iż w dacie orzekania ostatnich alimentów powód T. C. pracował na umowę zlecenie, mieszkał z matką. Powód dwa lata temu przeszedł operację onkologiczną, dlatego obecnie przebywa na rencie. Powód regularnie płaci alimenty.

Jest bezsporne, iż aktualnie pozwany M. C. nie uczy się i nie pracuje, nie podejmuje nawet prac dorywczych. Co więcej, pomimo deklaracji składanych w czasie postępowania, nie podszedł do egzaminu maturalnego nie przedstawiając tak naprawdę żadnego usprawiedliwienia. Powołał się na sprawy osobiste o których nie chce mówić. Obecnie pozwany ma uprawnienia zawodowe w zakresie mechaniki samochodowej, może podjąć pracę zawodową gdyż nie ma żadnego orzeczenia o niepełnosprawności. Same częste wizyty u lekarza ortopedy, zaświadczenia lekarskie nie są podstawą do przyjęcia, iż pozwany nie może sam siebie utrzymać. Pozwany deklaruje, iż od września znowu chce podjąć naukę, przystąpić do matury ale jest to zdarzenie przyszłe, niepewne a Sąd musi brać pod uwagę stan rzeczy istniejący w dacie wydania orzeczenia. Zdobywanie kolejnego etapu wykształcenia pozwany winien czynić na własny rachunek, skoro ma już możliwość samodzielnego utrzymania.

Pozwany posiada zawód i określone możliwości zarobkowe co powoduje, iż trudno w przypadku pozwanego mówić o niedostatku. Zgodnie z obowiązującymi przepisami, a także z treścią licznych orzeczeń sądów powszechnych rodzice powinni utrzymywać dziecko, dopóki uczy się zgodnie ze swoimi uzdolnieniami. Co do zasady przyjmuje się, że granicą jest ukończenie studiów wyższych ponieważ uprawnienie do otrzymania środków utrzymania od rodziców po osiągnięciu pełnoletniości ma służyć zdobyciu odpowiedniego wykształcenia, a tym samym możliwości samodzielnego finansowego utrzymania. Pozwany dwukrotnie nie podszedł do matury co w ocenie Sądu wskazuje, iż nie przykłada się do obowiązków szkolnych. Pozwany nie wykazał, by był w stanie niedostatku, co mogłoby być źródłem dalszego trwania obowiązku alimentacyjnego na podstawie art. 133 § 2 k.r.o..

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd doszedł do przekonania, że roszczenie powoda T. C. podlega uwzględnieniu i alimenty należało uchylić. Od ostatnio zasądzonych alimentów sytuacja stron zmieniła się ale jak już wskazano decydująca w sprawie jest sytuacja pozwanego, który obecnie nie uczy się i nie pracuje tłumacząc to swoją sytuacją zdrowotną.

Nie można uznać, iż pozwany jest dzieckiem, które nie może się samodzielnie utrzymać, w rozumieniu treści art. 133 k.r. o.. Mając powyższe na uwadze w punkcie 1 wyroku Sąd uchylił obowiązek alimentacyjny powoda T. C. wobec pozwanego M. C. ustalony ostatnio wyrokiem Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 30 czerwca 2015 roku sygnatura akt III RC 213/15 z dniem 01 czerwca 2019 roku. W pozostałej części Sąd powództwo oddalił.

Na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd nie obciążył pozwanego kosztami sądowymi, którymi obciążył nimi Skarb Państwa.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

„S SSR Małgorzata Drogowska

ZARZĄDZENIE

1. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć:

- pozwanemu M. C. z pouczeniem o apelacji;

2. z wpływem lub za 20 dni;

I., dnia 21 czerwca 2019 roku

SSR Małgorzata Drogowska